

Turba. I.

III

adderent vel demerēt: sicut et Joan. in Apoc. in fine. Negligit hoc igna-
 missima hec nostra etas: in qua feces seculorū deuenerūt: culine sollicita:
 literarū negligens: et coquos examinans nō scriptores. Quisq; itaq; pin-
 gere aliquid in mēbranis manuq; calamū versare didicerit: scriptor: ha-
 bebūt: doctrine oīs ignarus: expertis ingenij: artis egens. Nō quero iam
 nec quero orthographiā: que pridē interūt. Qualitercūq; utinā scribe-
 rent quod iubent: appareret scriptoris infantia: rerū substantia non la-
 teret. Nūc confusis exemplaribus et exemplis unū scribere polliciti sic
 aliud scribunt: ut qđ ipse dictaueris nō agnoscas. An si redeat Cicero
 aut Livius multiq; alij veterū illustriū: ante oēs Plinius secundus: sua
 scripta relegentes intelligent: et nō passim besitantes nūc aliena credent
 esse: nunc barbara. Inter humanarū inuentionū tot ruinas litere sacre
 stant cū maiori hominū studio: tū vel maxime protegēte sua sancta poe-
 mata: suas sanctas historias diuinasq; suas leges: autore illarū deo: su-
 amq; perennitatē suis inuentionib; largiente: reliquarū nobiliss. me pe-
 reunt et iam magna ex parte periere. Sic ingētis damni nullū est reme-
 diū: qđ nullus est sensus: neq; id nouū hac in re virtutū et morū: damna
 ingenia negligunt. cū tanto studio minorib; occurrat: literarū iacturā
 inter minimas numeratis. Hactenus ex Francisco. Lamentat Perot-
 tus in epla quadā negligentia impressorū et correctorū: quē videre pote-
 ris: et reperies eosdē ad hanc pertinere nolam. Item in Francisco Pe-
 trarcha cōtra eos qđ dicāt libros et venā nō habēt neq; dictandī gratiā.

Septima nola: Libros cōtemnere et proorsus abijcere. Sunt qui li-
 terarū iacturā inter minimas (ut predictū est) numerant: immo qui nu-
 merant inter lucra. Fuit nup (ait Franciscus) nō in agris aut in siluis
 sed in maxima florentissimaq; et qđ stupeas vrbe Italie: neq; is pastor
 aratorve: sed vir nobilis magniq; apud suos ciues loci: qui iuraret se
 magno p̄cio empturū: ne qđ vnq; suā patriā literatus incoleret aut in-
 traret. Vox sarei pectoris: fert tale aliqd sensisse Licinius: infestus, li-
 teris: ut scriptū est. quas virus ac pestē publicā noiabat. Sed origo il-
 lū rustica forsan excuset. Etsi em vsq; ad cesareā nomen ascendisset: na-
 turā tamē nō exuerat: verū em est illud Flacci: Fortuna nō mutat gen^o.
 (Der nūn mol ein rapen hūbt: würt doch kein falck doruf. Und der
 ein suw sat let: würt dannoch kein zelter) Sed qđ de nobilib; dicam:
 qđ nō mō perire literas patiunt: sed exoptant voris. Equidē hic rei pul-
 cherrime cōtemptus atq; odiū breuī vos in profundū ignoratiē demer-
 serunt. Hec Franciscus. Similiter recitat in fine cronice sue Bagum^o
 de Ludouico rege Francie: qui nostris tēporib; vixit, qui filiū suū Ca-
 rolū hodie viuētem et regnantē huius nominis octauū: nulla eruditio-
 ne latina institui voluit: existimans literas impedimento esse regnatib;
 deq; se id iudicium faciebat: qđ cū excellenti ingenio esset et plurima nos-
 set: ad molestiam sibi eruditionem accedere dicebat. Simile de patre
 Eberhardi comitis postea primi ducis wirttembergensis certo et vere di-